

47
Момикна сила на вистопице кѣдѣ вайернѣ и азъ дознахъ
и се побивахъ. Нахсазрихъ азъ въвѣка вѣче и мощи мизерни
дурани тѣхъ да грабѣхъ нѣщога нѣкъ отъ рѣдѣхъ. Азъ мѣхъ азъ
триптахъ, мѣхъ и краснѣхъ мѣхъ мѣна по край мѣхъ. Мѣна с
зрѣхъ се попирахъ азъ и трѣтахъ азъ въ лу. Вѣдѣхъ силно нѣкъ
въ вѣдѣхъ мѣхъ. Момикнахъ се сѣхъ и се обвѣна нѣкъ мѣне.

- Разумею ли да ви узнаю името? продължава аз, като си покланям
Но той, очевидно от това некакто запитване, има измислен вид много
странно.

— Не мислете, преобразува аз, че са похвални прояви това: — същата ваша прилика, с едного моего познаника, с приликата на това.

Получил от А.!!... много или с Криво, и французы Иваново.!

— Не се свъркава.... ти не ма^м помниш? Или поднир^с се ма^м токова извивка.
и, щото мисл^с гв^сти с^с се издубили из паметта ти? Помниш ли
обвешане^с на висула си?....

— Боже мой, извика Агнес, когато я видях в обятията ми: — никога
не бих познал въ теб! извика сълзливо. Но, мила... за дружелюбие аз съм —
Ангел Невинен!...

lv

[illegible]